

ка година на роговетѣ му израстя по едно клонче. Колкото е по-старъ елена, толкова по-вече клончетата има. Всѣка есенъ роговетѣ на елена окапватъ и цѣла зима еленътъ ходи безъ рога.

Да държи на главата си такива голѣми рога, еленътъ има къса шия и голѣма сила.

Краката на елена свършватъ съ двѣ широки копита, както на кравата. Надъ широкитѣ копита отзадъ има други по малки копита, нарече-

ни шпори. Широкитѣ копита и шпоритѣ помагатъ на елена да не потъва дълбоко въ снѣга, когато бѣга.

Жителитѣ на далечния сѣверъ развѣждатъ еленитѣ на цѣли стада, както ние развѣждаме овцитѣ. Отгледването на сѣверния еленъ не е трудно. Еленитѣ сами си търсятъ храна прѣзъ цѣлата година.

Мѣхъ и лишей, които растатъ най-много въ